

एतत्पंचयति नाहमितिद्वाभ्याम् वामदेवोरुद्रः यस्य क्रतांगतिपरमार्थस्वरूपम् किंतु इदंपंचरूपंतस्य मायया विनिर्मितं विचक्ष्महे विद्मः तद
प्यात्मसमं स्वज्ञानानुरूपमेव न तु कृत्स्नम् मोहितबुद्धय इत्ययंतदज्ञाने प्रपंचज्ञाने च हेतुः ॥ ३५ ॥ ननु सर्वे पितं वर्णयंतो दृश्यं ते तत्राह यस्येति ॥ ३६ ॥
अवतारकर्माणि संक्षेपतो दर्शयति स एष आद्यो भगवान्यः पुरुषावतारः स च सृष्ट्यादिकरोति आत्मात्मन्यात्मनात्मानमिति कर्ता अधिकरणं साधनं
कर्म च स्वयमेवेत्यर्थः पुरुषावतारः सृष्ट्यादीनि च कर्माणीति संक्षेपोक्तिः ॥ ३७ ॥ नयं विदंति तत्त्वेनेत्युक्तं किंतु तत्त्वमित्यपेक्षायामाह ज्ञानं केवलं स
त्यंतत्त्वम् घटाद्याकारवृत्तिज्ञानव्यवच्छेदार्थं विशेषणानि विशुद्धं विषयाकारशून्यम् यतः प्रत्यक्सर्वांतरम् अतएव सम्यक्संदेहादिरहितम् अव

नाहं न यूयं यद्गतांगतिं विदुर्न वामदेवः किमुता परे सुराः ॥ तन्मायया मोहितबुद्धयस्त्विदं विनिर्मितं चात्मसमं
विचक्ष्महे ॥ ३५ ॥ यस्यावतारकर्माणि गायंति त्वस्मदादयः ॥ नयं विदंति तत्त्वेन तस्मै भगवते नमः ॥ ३६ ॥
स एष आद्यः पुरुषः कल्पे कल्पे सृजत्यजः ॥ आत्मात्मन्यात्मनात्मानं संयच्छति च पाति च ॥ ३७ ॥ विशुद्धं केव
लं ज्ञानं प्रत्यक्सम्यगवस्थितम् ॥ सत्यं पूर्णमनाद्यंतं निर्गुणं नित्यमद्वयम् ॥ ३८ ॥ ऋषे विदंति मुनयः प्रशांतात्मै
द्रियाशयाः ॥ यदा तदेवासत्तर्कैस्तिरोधीयेत विपुतम् ॥ ३९ ॥

स्थितं स्थिरम् यतो निर्गुणम् गुणकार्यं हि

गुणव्यतिकराच्चंचलं भवति यद्यपि वृत्तिज्ञानमपि स्वरूपज्ञानमेवेति न चांचल्यादिदोषयुक्तं तथाप्यंतःकरणवृत्तिदोषैस्तथा तथा भवतीति व्यवच्छि
द्यते एभिरेव विशेषणैः सत्यत्त्वमपि समर्थितम् किंच यद्विकारवत्तदसत्यं दृष्टम् न चास्य जन्मादयः षड्विकाराः संतीत्याह अनाद्यंतं जन्मनाशरहि
तम् अतएव जन्मानंतरास्तित्वलक्षणोपिविकारो नास्ति वृद्धि विपरिणामापक्षयाश्च न संति यतः पूर्णम् सर्वत्र हेतुः नित्यमद्वयं नित्यं सर्वदा द्वैतप्रती
तिसमयेपि परमार्थतोऽद्वयमिति ॥ ३८ ॥ अत्र विद्वदनुभवं प्रमाणयति हे ऋषे नारद प्रशांतात्मैद्रियाशयाः प्रसन्नदेहैर्द्रियमनसो यदा भवंति तदा वि
दंति अन्यदा तदज्ञाने कारणमाह यदा तदेव प्रकाशमानमेव असत्तर्कैः विपुतं स्यात्तदा तिरोधीयेतेति ॥ ३९ ॥